

2.2 Biến, kiểu dữ liệu và các toán tử toán học

Nội dung Biến Hằng Các kiểu dữ liệu cơ bản trong C Biểu thức toán học Một số hàm toán học trong C Toán tử logic và toán tử trên bit Độ ưu tiên của các toán tử

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

- Biến (variable) là đại lượng mà giá trị có thể thay đổi trong chương trình.
- Biến phải được khai báo trước khi sử dụng.
- Tên biến được đặt theo quy tắc định danh.
- Quy tắc đặt định danh (identifier):
 - Gồm có: chữ cái, chữ số và dấu gạch dưới "_"
 - Bắt đầu của định danh phải là chữ cái hoặc dấu gạch dưới, không được bắt đầu định danh bằng chữ số.
 - Định danh do người lập trình đặt không được trùng với từ khóa, và các định danh khác.

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

Định danh không hợp lệ
\$Z]**
2cat
Hot-Tub
tax rate
don't
int

Ngôn ngữ C phân biệt chữ hoa và chữ thường!

sum, Sum, sUm, suM, SUm là các tên biến khác nhau

- Độ dài tên biến không giới hạn, tuy nhiên chỉ có 31 ký tự đầu là có ý nghĩa.
- Không nên đặt tên biến quá dài Nên đặt tên biến có ý nghĩa
- VD. Biến chứa thông tin về điểm thi nên đặt là diemThi hoặc diemThiTHDC thay vì chỉ đặt tên là d, I, x ...
 - Dùng quy tắc Camel: vd, soSinhVien, diemThi
 - Dùng dấu gạch nối: vd, so_sinh_vien, diem_thi

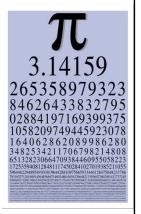
2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

 Các ký tự, số hoặc xâu ký tự được gọi là một hằng (constant)

Vd.5, 5.6, 'A',
"programming is fun\n"

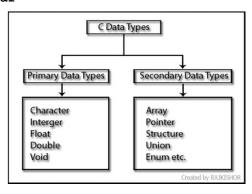
 Biểu thức mà toán hạng chỉ gồm các hằng số được gọi là biểu thức hằng

VD. 4+5-6.1

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

■ Các kiểu dữ liệu cơ bản trong C:int, float, double, char

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

- Kiểu số nguyên cơ bản : **int**
 - 10, -23, 0 là các hằng số nguyên
 - Mặc định trong C các hằng số nguyên biểu diễn bằng hệ cơ số 10.
 - Ngoài hệ cơ số 10, hằng số nguyên còn được biểu diễn bằng hệ cơ số 8 (octal) và hệ sơ số 16 (hexa)
 - **Hệ cơ số 8** : bắt đầu bằng số **0**, vd 050, 045
 - Hệ cơ số 16: bắt đầu bằng 0x, vd 0x5F, 0xE5
 - In ra dùng %d, %i , %o, %#o, %x, %#x

printf("%d %d %d\n",50, 050, 0x50);

In ra : 50 40 80

- Các kiểu số nguyên khác: char, short, long, long long
- Kích thước lưu trữ

Туре	Macintosh Metrowerks CW (Default)	Linux on a PC	IBM PC Windows XP Windows NT	ANSI C Minimum
char	8	8	8	8
int	32	32	32	16
short	16	16	16	16
long	32	32	32	32
long long	64	64	64	64

Để chỉ rõ hằng kiểu long ta dùng thêm ký hiệu 1 hoặc L ở sau

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

- Số nguyên có dấu và số nguyên không dấu: signed và unsigned
 - Mặc định các kiểu số nguyên là signed
 - Khai báo số nguyên không dấu: unsigned unsigned int, unsigned long,...
 - Để chỉ ra rõ một hằng số nguyên là không dấu, dùng u hoặc U ở cuối 243U, 34u, 343454UL

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

- Kiểu số thực : float
 - 3., 125.8, và -.0001 là các hằng số thực
 - 3.5e+2, .12e3 là các hằng số thực dưới dạng ký pháp khoa hoc
 - Kích thước biểu diễn : 32 bit
- In ra số thực
 - %f dưới dạng dấu phảy tĩnh
 - %e dưới dạng ký pháp khoa học
 - % tư điều chỉnh cho dễ nhìn

printf("%f %e %g", .00000012, 5.12, 50000.12);

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

- Kiểu số thực mở rộng : double
 - Sử dụng 64 bit
 - Độ chính xác gấp đôi so với float
 - Để phân biệt 1 hằng số thực là float thì thêm ký hiệu f hoặc F ở cuối .34f 45.56F

- Kiểu ký tự: char
 - 'A', 'v', '0', '\n' là các hằng ký tự
 - In ra bằng %c
 - Có thể dùng như một giá trị nguyên (chính là mã ASCII của ký tự đó)

printf("%c %d",'A','A');

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu Một số hằng ký tự Ký hiệu \a Audible alert \b Backspace \f Form feed Newline Carriage return \r \t Horizontal tab Vertical tab // Backslash Double quote ١, Single quote \? Question mark

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liêu **Printf char** Type 'a', '\n' %c char short int %hi, %hx, %ho unsigned short int %hi, %hx, %ho int 12, -97, 0xFFE0, 0177 %i, %x, %o unsigned int 12u, 100U, 0XFFu %u, %x, %o long int 12L, -2001, 0xffffL %li, %lx, %lo unsigned long int 12UL, 100ul, 0xffeeUL %lu, %lx, %lo 0xe5e5e5e5LL, 50011 long long int %11i, %11x, %11o unsigned long long 12ull, 0xffeeULL %11u, %11x, %11o int 12.34f, 3.1e-5f float %f, %e, %g double 12.34, 3.1e-5 %f, %e, %g long double 12.341, 3.1e-51 %Lf, %Le, %Lg

```
/* Example 2.2.1
* kich thuoc cac kieu du lieu co ban */
#include <stdio.h>

int main(void)
{
    printf("Kieu int %d bytes.\n", sizeof(int));
    printf("Kieu char %d bytes.\n", sizeof(char));
    printf("Kieu long %i bytes.\n", sizeof(long));
    printf("Kieu double %u bytes.\n", sizeof(double));
    return 0;
}
```

Khai báo biến

```
Kiểu_dữ_liệu tên_biến;
Kiểu_dữ_liệu tên_biến = giá_tri_ban_đầu;

int a;
float b, c, diem_thi;
double g, pi=3.1415, rad = 3.14;
```

■ Khai báo hằng dưới dạng biểu tượng (symbolic constant)

```
#define TÊN_HẰNG giá_trị

const kiểu_dữ_liệu TÊN_HẰNG = giá_trị;
```

Kiểu dữ liệu logic - Boolean

- Kiểu _Bool : kiểu logic chỉ có từ bản C99
- Kiểu logic trong C :
 - False tương ứng với 0
 - True tương ứng với giá trị $\neq 0$
- Kiểu _Bool : được định nghĩa trong <stdbool.h>
 - Hai giá trị **true**, **false** được định nghĩa
 - Có thể dùng %i để in ra biến kiểu _Bool

```
_Bool sam = true;
if(sam) printf("TRUE");
else printf("FALSE");
```

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

```
/* Example 2.2.2*/
#include <stdio.h>

#define lai_xuat 0.013
int main(void)
{
   const int so_thang = 12;
   float tien_gui = 10e6;
   printf("Tien lai 1 nam : %g\n", tien_gui*so_thang*lai_xuat);
   return 0;
}
```

Biểu thức trong C

- Biểu thức toán học
- Các loại toán tử
- Độ ưu tiên của các toán tử
- Thay đổi độ ưu tiên của toán tử

- Biểu thức toán học : gồm các toán tử và toán hạng
- Toán hạng có thể là biến hoặc là hằng số
- Toán tử:
 - Toán tử 1 ngôi: -, +,!
 - Toán tử hai ngôi: +, -, *, /, %,...
- Trình tự thực hiện theo thứ tự ưu tiên của các toán tử

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

oán tử	Ý nghĩa	Kiểu dữ liệu của toán hạng	Ví dụ
-	Phép đổi dấu	Số thực hoặc số nguyên	int a, b; -12; -a; -25.6;
+	Phép toán cộng	Số thực hoặc số nguyên	float x, y; 5 + 8; a + x; 3.6 + 2.9;
-	Phép toán trừ	Số thực hoặc số nguyên	3 – 1.6; a – 5;
*	Phép toán nhân	Số thực hoặc số nguyên	a * b; b * y; 2.6 * 1.7;
/	Phép toán chia	Số thực hoặc số nguyên	10.0/3.0; (bằng 3.33) 10/3.0; (bằng 3.33) 10.0/3; (bằng 3.33)
/	Phép chia lấy phần nguyên	Giữa 2 số nguyên	10/3; (bằng 3)
%	Phép chia lấy phần dư	Giữa 2 số nguyên	10%3; (bằng 1)

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

```
#include <stdio.h> //Example 2.2.3
int main(void)
    int a = 100;
    int b = 2;
    int c = 25;
   int d = 4;
   int result;
    result = a - b; // trừ
    printf ("a - b = %i\n", result);
    result = b * c; // nhân
    printf ("b * c = %i\n", result);
   result = a / c; // chia
    printf ("a / c = %i\n", result);
   result = a + b * c; // thứ tự thực hiện
    printf ("a + b * c = %i\n", result);
   printf ("a * b + c * d = %i\n", a * b + c * d);
    return 0;
```

Độ ưu tiên của toán tử

- Độ ưu tiên đề cập đến thứ tự thực thi các toán tử trong C
- Độ ưu tiên tạo nên cấu trúc phân cấp của loại toán tử này so với loại toán tử khác khi tính giá trị một biểu thức số học
- Độ ưu tiên của các toán tử này được thay đổi bởi các dấu ngoặc đơn trong biểu thức

Loại toán tử	Toán tử	Tính kết hợp
Một ngôi	-, ++,	Phải đến trái
Hai ngôi	^ $(pow(x,y) \rightarrow x^y)$	Trái đến phải
Hai ngôi	*, /, %	Trái đến phải
Hai ngôi	+,-	Trái đến phải
Hai ngôi	=	Phải đến trái

Phép toán với số nguyên và toán tử một ngôi

```
#include <stdio.h> //Example 2.2.4
int main (void)
{
   int a = 25;
   int b = 2;
   float c = 25.0;
   float d = 2.0;
   printf ("6 + a / 5 * b = %i\n", 6 + a / 5 * b);
   printf ("a / b * b = %i\n", a / b * b);
   printf ("c / d * d = %f\n", c / d * d);
   printf ("-a = %i\n", -a);
   return 0;
}
```

```
2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

Phép chia module (%)

#include <stdio.h> //Example 2.2.5
int main (void)
{
   int a = 25, b = 5, c = 10, d = 7;
   printf ("a %% b = %i\n", a % b);
   printf ("a %% c = %i\n", a % c);
   printf ("a %% d = %i\n", a % d);
   printf ("a / d * d + a %% d = %i\n",
   a / d * d + a % d);
   return 0;
}
```

```
Chuyển đổi giữa số nguyên và số thực
// Example 2.2.6
#include <stdio.h>
int main (void)
    float f1 = 123.125, f2;
    int i1, i2 = -150;
    i1 = f1; // floating to integer conversion
    printf ("%f assigned to an int produces %i\n", f1, i1);
    f1 = i2; // integer to floating conversion
    printf ("%i assigned to a float produces %f\n", i2, f1);
    f1 = i2 / 100; // integer divided by integer
    printf ("%i divided by 100 produces %f\n", i2, f1);
    f2 = i2 / 100.0; // integer divided by a float
    printf ("%i divided by 100.0 produces %f\n", i2, f2);
    f2 = (float) i2 / 100; // type cast operator
    printf ("(float) %i divided by 100 produces %f\n", i2, f2);
    return 0;
}
```

2.2 Biến, hằng, kiểu dữ liệu

■ Toán tử chuyển kiểu (type cast operator)

```
f2 = (float) i2 / 100;
(int) 29.55 + (int) 21.99
Hoặc int(29.55) + int(21.99)
```

Narrow co	nversion		Wide co	nversion
lose	L	short		I
precision		int		
**********		float		
		double	•	,

■ Chuyển kiểu tự động

 $char \rightarrow int \rightarrow long int \rightarrow float \rightarrow double \rightarrow long double$

Một số hàm toán học trong C

Hàm	Ý nghĩa	Kí hiệu toán học	Ví dụ
sqrt(x)	Căn bậc 2 của x	\sqrt{x}	sqrt(16.0) bằng 4.0
pow(x,y)	x mũ y	x^y	pow (2,3) bằng 8
exp(x)	e mũ x	e^x	exp(1.0) bằng 2.718282
log(x)	logarithm tự nhiên (cơ số e) của x	ln x	log(2.718282) bằng 1.0
log10(x)	logarithm cơ số 10 của x	log x	log10 (100) bằng 2
sin(x)	sin của x	sin x	sin(0.0) bằng 0.0
cos(x)	cosin của x	cos x	cos (0.0) bằng 1.0
tan(x)	tang của x	tg x	tan (0.0) bằng 0.0
ceil(x)	phần nguyên già của x, tức là số nguyên nhỏ nhất không nhỏ hơn x		ceil(2.5) bằng 3 ceil(-2.5) bằng -2
floor(x)	phần nguyên non của x, tức là số nguyên lớn nhất không lớn hơn x		floor (2.5) bằng 2 floor (-2.5) bằng -3

Ví dụ

- VD1. Viết chương trình tính khoảng cách giữa hai điểm A(1, 3, 5) và B(0.5, 7, 6.5) trong không gian 3 chiều
- VD2. Viết chương trình tính

 $\log_3(56)$

Toán tử quan hệ và Logic

Toán tử quan hệ: Kiểm tra mối quan hệ giữa hai biến hay giữa một biến và một hằng

Toán tử quan hệ

Toán tử	Ý nghĩa
>	Lớn hơn
>=	Lớn hơn hoặc bằng
<	Nhỏ hơn
<=	Nhỏ hơn hoặc bằng
==	Bằng
!=	Không bằng

Toán tử quan hệ và Logic (tt.)

Toán tử Logic: là những ký hiệu dùng để kết hợp hay phủ định biểu thức chứa các toán tử quan hệ

Toán tử	Ý nghĩa
&&	AND: Kết quả là True khi cả 2 điều kiện đều đúng
П	OR : Kết quả là True khi chỉ một trong hai điều kiện là đúng
!	NOT : Tác động trên các giá trị riêng lẻ, chuyển đổi True thành False và ngược lại.

Ví dụ: (5>10) && (7<20)

Những biểu thức dùng toán tử Logic trả về 0 thay cho false và 1 thay cho true

Toán tử Logic nhị phân

Toán tử logic nhị phân: thực hiện giống toán tử logic nhưng trên các bit.

Toán tử	Mô tả
Bitwise AND (x & y)	Mỗi vị trí của bit trả về kết quả là 1 nếu bit của hai toán hạng là 1.
Bitwise OR (x y)	Mỗi vị trí của bit trả về kết quả là 1 nếu bit của một trong hai toán hạng là 1.
Bitwise NOT (~x)	Đảo giá trị của bit(1 thành 0 và ngược lại).
Bitwise XOR (x ^ y)	Thực hiện XOR trên 2 bit (cho giá trị 0 nếu 2 bit bằng nhau, và 1 nếu ngược lại).
<<, >> dịch bit trái và phải	

Toán tử Logic nhị phân (tt.)

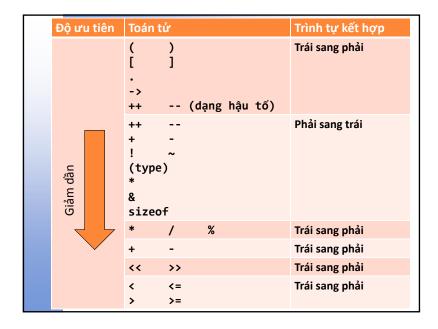
Ví dụ

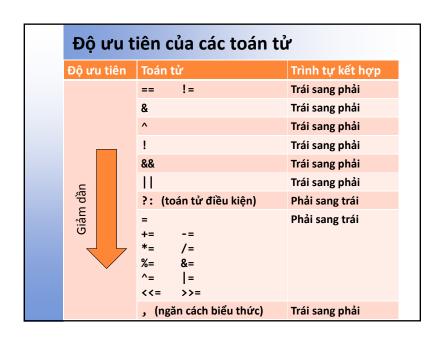
- 10 & 15→ 1010 & 1111→1010 → 10
- 10 | 15→ 1010 | 1111→1111 → 15
- 10 ^ 15→ 1010 ^ 1111→0101 → 5
- ~ 10 → ~1010 →1...11110101 → -11
- •15 << 3 → 1111 << 3 → 1111000
- •15 >> 3 → 1111 >> 3 → 1

Độ ưu tiên giữa các toán tử

Khi một biểu thức có nhiều loại toán tử thì độ ưu tiên giữa chúng phải được thiết lập.

Kiểu toán tử
Số học (Arithmetic)
So sánh (Comparison)
Logic (Logical)

Độ ưu tiên giữa các toán tử (tt.)

Ví dụ:

2*3+4/2 > 3 AND 3<5 OR 10<9

Việc tính toán như sau:

[2*3+4/2] > 3 AND 3<5 OR 10<9

Toán tử số học sẽ được tính trước

[[2*3]+[4/2]] > 3 AND 3<5 OR 10<9 [6+2] >3 AND 3<5 OR 10<9 [8 >3] AND [3<5] OR [10<9]

Độ ưu tiên giữa các toán tử (tt.)

Kế đến là toán tử so sánh có cùng độ ưu tiên. Ta áp dụng quy tắc tính từ trái sang phải.

True AND True OR False

Cuối cùng là toán tử kiểu Logic. AND sẽ có độ ưu tiên cao hơn OR

> [True AND True] OR False True OR False True

Thay đổi độ ưu tiên

- ☐ Dấu ngoặc đơn () có độ ưu tiên cao nhất
- Dộ ưu tiên của các toán tử có thể được thay đổi bởi dấu ngoặc đơn
 - Toán tử có độ ưu tiên thấp hơn nếu đặt trong dấu ngoặc đơn sẽ được thực thi trước
 - Khi các cặp ngoặc đơn lồng nhau ((())), cặp ngoặc đơn trong cùng nhất sẽ được thực thi trước
- ☐ Nếu trong biểu thức có nhiều cặp ngoặc đơn thì việc thực thi sẽ theo thứ tự từ trái sang phải

Thay đổi độ ưu tiên (tt.)

Ví dụ:

5+9*3^2-4 > 10 AND (2+2^4-8/4 > 6 OR (2<6 AND 10>11))

Cách tính:

1) 5+9*3^2-4 > 10 AND (2+2^4-8/4 > 6 OR (True AND False))

Dấu ngoặc đơn bên trong sẽ được tính trước

2) 5+9*3^2-4 > 10 AND (2+2^4-8/4 > 6 OR False)

Thay đổi độ ưu tiên (tt.)

9) 5+9*9-4>10 AND True

Biểu thức bên trái được tính trước

10) 5+81-4>10 AND True

11) 86-4>10 AND True

12) 82>10 AND True

13) True AND True

14) True

Thay đổi độ ưu tiên (tt.)

3) 5+9*3^2-4 >10 AND (2+16-8/4 > 6 OR False)

Kế đến dấu ngoặc đơn ở ngoài được tính đến

- 4) 5+9*3^2-4 > 10 AND (2+16-2 > 6 OR False)
- 5) 5+9*3^2-4 > 10 AND (18-2 > 6 OR False)
- 6) 5+9*3^2-4 > 10 AND (16 > 6 OR False)
- 7) 5+9*3^2-4 > 10 AND (True OR False)
 - 8) 5+9*3^2-4 > 10 AND True